

חגיגה כד: (משנה) עד כו. (משנה ראשונה)

ביאורים

בית הפרס: שדה שיש בה ספק טומאת מת, ודינה שהיא אב הטומאה מדברי סופרים. לדוגמא: שדה שנחרש בה קבר, הרי זו "בית הפרס", ועפרה מטמא במגע ובמשא, לפי שחוששים שמא גררה עמה המחרשה עצם כשעורה מעצמות המת. (וכיוון שעצם מן המת מטמאת רק במגע ובמשא אבל לא באוהל - לכן בית הפרס אינו מטמא באוהל) ונקראת "בית הפרס" על שם התפשטות הטומאה על כל השדה, מלשון פורס מפה. ויש מפרשים: על שם שנפרסו (נשברו) העצמות, והוא מלשון הכתוב (ישעיה נח, ז): "הלא פרוס לרעב לחמך".

משנה

טהרת יין ושמן של עמי הארץ

לקודש

ביהודה - נאמנים כל השנה.

בגליל - לא נאמנים. (ישנה רצועה של ארץ העמים המפסיקה בין הגליל לירושלים ועל כן לא ניתן להביא משם בטהרה)

לתרומה

אינם נאמנים מלבד במקרים החריגים הבאים:

- בשעת הגתות והבדים של רוב העולם. (ורשאי לשומרם עד זמן הגתות והבדים ואז להביא אותם לכהן חבר בחזקת טהורים)

- כשאמר שבתרומה מעורב רביעית קודש

הכדים

נאמנים על כדי יין ושמן המדומעות (אם מיעד חלק מהן לקודש) בשעת הגתות והבדים 701 יום קודם להם.

לא ניתן להביא מהגליל בתיבה סגורה: כי המשנה כרבי הסובר שזה לא מציל מהטומאה.
לא ניתן להביא מהגליל בכלי חרס המוקף צמיד פתיל: כי צמיד פתיל לא מציל קדש מטומאה.

נתן לכהן חבר שלא בזמן הגתות והבדים: ספק האם רשאי להשהות זאת עד זמן הגתות והבדים.

מתוך שנאמן על הקודש שבה, נאמן אף על התרומה שבה.

דינם הכללי של כדים

כדי תרומה (גם כשנאמן על התרומה): **טמאים** תמיד.

כדי קודש: **כשמלאים בקודש:** טהורים.

כשריקים: **טמאים.**

כניסה לבית הפרס באמצעות בדיקה

לעושי פסח - התיירו. (משום הכרת שישינו למבטל פסח)

לאוכלי תרומה - לא התיירו.

בדק לפסחו

עולא: הותר גם לתרומה. (מתוך שהותר לפסח הותר לתרומה)

רב"ע: לא הותר לתרומה.

מהי הבדיקה?

שמואל: מנפח בפיו ומוודא שלא יגע בעצמות.
רחב"א: בודק אם המקום נידש ברגליים.

מהמשנה מוכח כעולא ('אם אמר לכהן חבר שהפריש לתוכם רביעית יין (קודש) - נאמן אף על התרומה')

משנה

נאמנות קדרים עמי ארצות על טהרת כלי חרס לקדשים:

מן המודיעין ולפנים: נאמנים.

מן המודיעין ולחוץ: לא נאמנים.

• דינים אלו תקפים אפילו באותו קדר עצמו, באותם קדרות, ובאותם לוקחים. (ע"פ המאירי)

דין מודיעין עצמה

אם הקדר בכיוון יציאה והקונה בכיוון כניסה: נאמנים. (הקלו, כי אם לא יקח עכשיו יפספס)

אם שניהם בכיוון כניסה: לא נאמנים. (אין טעם להקל, אלא ימתין עד שיכנסו)

אם שניהם בכיוון יציאה: לא נאמנים. (לא הקלו, כיוון שלא קנה כשהיו בפנים)

מה הם כלים קטנים?

ריש לקיש: רק כלים קטנים שניטלין ביד אחת, וריקים.

ר' יוחנן: אף אם ניטלין רק בשתי ידים, ואפילו מלאים.

דין המשנה נאמר רק על כלים קטנים (הם הכרחיים ולכן הקלו),

אך בכלים גדולים נאמנים רק בירושלים.

אך
המשקין
עצמן
טמאין.